

paa, at Luxusvarernes Overvægt ved Messeindkøbet i Frankfurt har en naturlig Forklaring i Mulichernes store Leverancer til de nordeuropæiske Hoffer. Matthias Mulichs Navn (Mattis Myling) finder vi da ogsaa gentagne Gange i Dronning Christines Hofholdningsregnskaber, hvori der endog er bevaret et løst Blad med en af ham selv forfattet Fortegnelse over hans Tilgodehavende for gyldne Kæder, venetiansk Atlas m. m., som han har leveret Dronningen (William Christensens Udgave p. 380a). I 1520 skal han købe Krudt og Bøsser i Nürnberg til Kristian II, og Broderen Paul indløste i 1515 sammen med Timme Holm de til Raadet i Lybæk pantsatte danske Rigsklenodier for 2000 rhinske Gylden (Rörig p. 20). P. N.

Johan Schreiner: *Olav den Hellige og Norges Samling* (Oslo 1929) er en energisk og maalbevidst Skitse af Norges ældre Historie op til det 12. Aarh., skrevet paa Grundlag af et kritisk sigtet Materiale. Den litterære Overlevering, der har faaet Form ved kunstnerisk Tradition eller Forfatterpersonlighed, skydes til Side, og kun saadanne Partier af Heimskringla og Sagaerne, som røber deres Oprindelighed ved nøgterne Data og ved at staa uformidlede, uden Sammenhæng i Teksten, bruges af Forfatteren jævnsides med Skjaldekvad og arkæologisk Materiale. Schreiner kan ikke paa dette Grundlag give en bred Skildring af Udviklingens Gang, og det er heller ikke hans Maal; han stiller sine Spørgsmaal og forfølger sine Problemer. Geografiske og økonomiske Forhold er hans Hovedinteresse. Der vil altid være meget at lære ved denne active Fremgangsmaade, den eneste mulige over for kildefattige Perioder, men Resultaterne maa i Følge Sagens Natur blive Tolkningsforsøg efter vor Tids Indstilling, mere eller mindre dristige Constructioner. Om Materialets Bæreevne i dette Tilfælde tør kun de, som fuldtud behersker Stoffet, have en Mening. Professor Edv. Bull har i Norsk historisk Tidsskrift 1930: 65 fremsat hvad han havde at sige om Bogen. E. J.

J. D. Landmark har i Det kgl. norske Videnskabernes Selskabs Skrifter (1931) offentliggjort en Afhandling: *Solmørket over Stiklestad. En sagnhistorisk undersökelse*. Forfatteren har tidligere deltaget i diskussionen om Stiklestadslagetets dato; han har hævdet og hævder her endnu med stor styrke, at den gamle opfattelse, at slaget stod 29. juli, er den eneste rigtige. Han henviser her til Leofrics officium, hvorefter man kan slutte, at traditionen med

denne datum går helt tilbage til tiden mellem 1030 og 1050, noget som i virkeligheden er ganske afgørende. Forf. hævder med rette som et meget vigtigt moment, at den kirkelige litteratur ikke ved det allermindste om en solformørkelse samtidig med slaget, det samme har jeg hævdet i en kronik i Politiken 29. juli 1930, som forf. ikke synes at kende. Dette er for mig afgørende. Visse historikere hænger sig fast i det bekendte vers of Sigvatr, hvis forståelse er fuldkommen klar; også om dette har jeg udtalt mig i nævnte kronik. Forf. har vidtløftige ræsonnementer ang. dette vers, navnlig ordet *austan*, og bygger derpå en teori om nogle rejsende, der skulde være komne fra Sverrig, og som havde mødt Sigvatr i Alperne. Et sådant ræsonnement er fuldstændig overflødigt, da Sigvatr kunde bruge *austan* »østfra« i betydningen »fra Norge«, hvor i verden han end befandt sig. Der er overhovedet altfor mange ræsonnementer i afhandlingen, der dog ikke har nogen beviskraft; de bare skader den fornuftmæssige behandling af æmnet. I hovedsagen er jeg ganske enig med forf. Når forf. henviser til, at visse kilder er uenige om året for slaget og deriblandt nævner Agrip, der skulde sætte slaget til 1029, er dette en hårdnakket vildfarelse. Agrip siger, at »der var gået 1029 vintre« fra Kristi fødsel. Dette vil sige, at kampen stod året efter, at 1029 vintre var afsluttede, d. v. s. 1030. Og dette årstal står fast. Iøvrigt skal jeg ikke her komme nærmere ind på sagen. Der vil, såvidt jeg ved, i en nær fremtid fremkomme en udførlig behandling af hele dette meget omskrevne spørgsmål, men ikke til fordel for 31. august som dagen for slaget ved Stiklestad.

Finnur Jónsson.

Diskussionen vedrørende de Problemer, som knytter sig til vor Sydgrænses Historie i det 9. og 10. Aarh., har i den seneste Tid for en stor Del samlet sig om Udforskningen af de to Bopættelser ved Slien: Slesvig og Hedeby, idet man dels ad kildekritisk Vej, dels ad arkæologisk har søgt at faa Klarhed over de oprindelige Forhold.

Som et fortrinligt Hjælpemiddel under Studiet har Prof. Dr. Otto Scheel (Kiel) i Forbindelse med Student Peter Paulsen udgivet en Samling *Quellen zur Frage Schleswig-Hailhabu im Rahmen der fränkischen, sächsischen und nordischen Beziehungen* (1930). Den spænder over hele Perioden fra Karl den Stores Sachserkrige til den yngre slesvigske Stadsret, for de sidste Aarhundreders Vedkommende dog ikke medtagende alt det Kildestof, som kunde komme i Betragtning. Opgaven har nemlig først